USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové, v právní věci žalobce: **P. C.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2022, č. j. OAM-1000/ZA-ZA10-K01-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2023, č. j. 4 Az 10/2022-55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 1. 2022, č. j. OAM-1000/ZA-ZA10-K01-2021, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 24. 3. 2023, č. j. 4 Az 10/2022-55, žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl.

[3] Městský soud nejprve shrnul podání účastníků a obsah správního spisu. Z nich vyplynulo, že žalobce pochází z Moldavské republiky, oblasti Podněstří, ze které vycestoval bezvízově na základě biometrického pasu dne 15. 10. 2021 a následujícího dne přicestoval do Česka. Zde dne 30. 11. 2023 po obdržení výjezdního příkazu podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tu podal kvůli obavám z návratu do oblasti Podněstří, kde by mohl být pronásledován z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval všemi možnými důvody pro udělení mezinárodní ochrany, avšak neshledal naplnění žádného z nich.

[4] Městský soud konstatoval, že žalovaný podanou žádost podrobil řádnému meritornímu projednání a rozhodl o ní přezkoumatelným rozhodnutím, ve kterém se správně zabýval všemi důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Dále uvedl, že žalobce pouze obecně namítl nedostatečnost podkladů shromážděných pro rozhodnutí o žádosti, avšak nekonkretizoval, jaká jeho tvrzení kvůli tomu žalovaný nesprávně vyhodnotil ani neučinil žádné návrhy na

doplnění podkladů ve správním řízení či v řízení o žalobě. Městský soud naopak shledal, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem podstatným skutečnostem. Proto námitky ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu označil za nedůvodné.

[5] Městský soud se neztotožnil s žalobcem ani v tom, že z důvodu tvrzené špatné ekonomické a bezpečnostní situace v zemi jeho původu by byl při návratu reálně ohrožen na životě. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu městský soud konstatoval, že obecně horší ekonomická situace v zemi žadatele a s ní související těžší životní podmínky nejsou pro udělení mezinárodní ochrany relevantní. Zároveň ze spisového materiálu nezjistil, že by žalobci na území Moldavska hrozilo reálné nebezpečí vážné újmy.

[6] Při soudním jednání žalobce upozornil na v mezidobí vzniklý válečný konflikt na Ukrajině s tím, že v důsledku této skutečnosti došlo ještě k dalšímu snížení bezpečnosti na území Moldavska jakožto sousedící země. Ani tomuto argumentu však městský soud nepřisvědčil, neboť z dokazování zjistil, že v době jeho rozhodování je bezpečností situace v Moldavsku stále stabilní, ozbrojený konflikt tam neprobíhá a nic nenasvědčuje, že by tam žalobci hrozilo nebezpečí ve smyslu § 14a zákona o azylu.

[7] Městský soud tedy neshledal, že žalobci měl či má být udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu ani doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu.

[8] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, neboť se v něm městský soud řádným způsobem nevypořádal se všemi důvody žádosti o mezinárodní ochranu. Naopak je zčásti zlehčoval a zčásti ignoroval. Stěžovatel také namítl rozpor napadeného rozsudku se spisovým materiálem. Proto navrhl jeho zrušení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti označil vznesené kasační námitky za nedůvodné a navrhl kasační stížnost zamítnout.

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[11] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Vymezením neurčitého právního pojmu „podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele“ se již Nejvyšší správní soud zabýval při výkladu ustanovení § 104a s. ř. s., ve znění účinném do 31. 3. 2021 (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Novelou soudního řádu správního provedenou zákonem č. 77/2021 Sb. byl s účinností od 1. 4. 2021 rozšířen okruh případů, při jejichž přezkumu Nejvyšší správní soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti. Nově se nejedná jen o věci azylu, resp. o věci mezinárodní ochrany, nýbrž o všechny věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. Tato změna

nezakládá žádný rozumný důvod měnit kritéria přijatelnosti kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-27).

[12] Při rozhodování o nepřijatelnosti kasační stížnosti proto Nejvyšší správní soud i nadále vychází z judikatorně ustálených kritérií (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, bod 52), jež pramení ze závěrů usnesení vydaného ve věci sp. zn. 1 Azs 13/2006. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[13] V posuzované věci Nejvyšší správní soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal; stěžovatel jej ostatně v kasační stížnosti ani netvrdil.

[14] S ohledem na podobu podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud připomíná, že obsah stížnostních bodů a kvalita jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčují obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54. Stěžovatelem uplatněné kasační námitky jsou pro jejich obecnost na samé hranici projednatelnosti, což se odráží v jejich následném posouzení.

[15] K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku uvádí Nejvyšší správní soud následující. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Soudy však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).

[16] Kritéria přezkoumatelnosti rozsudek městského soudu splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud uvedeným způsobem rozhodl. V rozsudku městský soud řádně reagoval na uplatněnou žalobní argumentaci, žádnou zásadní námitku neopomněl ani žádnou nezlehčoval.

[17] Co se týká namítaného rozporu napadeného rozsudku se spisovým materiálem, tak k tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že napadený rozsudek oporu ve spisovém materiálu má. Stěžovatel v kasační stížnosti nekonkretizoval, jaký důkazní prostředek nesvědčí názoru městského soudu a Nejvyšší správní soud žádný takový neobjevil. Naopak shledal, že skutečnosti zjištěné a vyjádřené v napadeném rozsudku jsou v souladu obsahem jednotlivých důkazních prostředků.

[18] S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze konstatovat, že rozhodnutí městského soudu je přezkoumatelné, městský soud věc posoudil zcela v souladu s právními předpisy, s ustálenou judikaturou správních soudů a nedopustil se ani jiného hrubého pochybení, které by vyžadovalo zásah Nejvyššího správního soudu. Ten proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v tomto řízení úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu jeho nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu